

::R0225 : strona 6::

NASZA PASCHA

Nasze obchodzenie śmierci „Chrystusa, naszej Paschy” w dniu 14 kwietnia

[<< Wstecz](#)

Tytuł polski	Tytuł angielski	Dokonano współczesnej weryfikacji tłumaczenia
---------------------	------------------------	--

[Wstecz](#) | [Do góry](#)

, ogłoszone w gazecie, było, jak każda taka sposobność, „błogosławioną chwilą” – czasem przeznaczonym na pamięć o agonii naszego Pana za nasze grzechy oraz naszym „*odkupieniu* przez Jego Krew”. Kiedy patrzymy na realizację naszego *okupu*, zdajemy sobie sprawę z zupełności naszego przebaczenia. Mówimy za apostołem Pawłem: „Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? Który ani własnemu Synowi nie przepuścił, ale go za nas wszystkich wydał: jakoż by wszystkiego z nim nie darował nam? Któż będzie skarżył na wybrane Boże? Bóg jest, który usprawiedliwia. [Bóg, zgodnie ze swoim planem oczyścił nas z grzechu – któż rzecze, że nie zostało to w sposób właściwy wykonane?] Któż jest, coby je potępił? Chrystus jest, który umarł” – Rzym. 8:31-34 [Któż powie, że wciąż jesteśmy grzesznikami? Niech pamięta on, kto zapłacił nasz dług – Chrystus, który stał się zaakceptowaną *ofiara*].

Dostrzegając nasze usprawiedliwienie, spoglądamy na słowa apostoła Pawła mówiącego do osób usprawiedliwionych: „Proszę was tedy, bracia, przez litości Boże [Jego codzienne łaski, szczególnie w Jezusie jako waszym *okupie*, przez którego jesteście *usprawiedliwieni*], abyście stawiali ciała wasze ofiarą żywą, świętą, przyjemną Bogu, to jest rozumną służbą waszą” – Rzym. 12:1. Spojrzeliśmy na znaczenie symboli Jego śmierci, które ustanowił – chleb i wino – i zobaczyliśmy, że uczą one tej samej lekcji – o *poświęceniu i ofierze*. Wpierw ciało zostało złamane, a krew przelana za nasze grzechy – *ku naszemu usprawiedliwieniu* – następnie chleb (*prawda* – „Ja jestem Prawdą”) został nam darowany, by wzmocnić nas w naszej ofierze, którą mamy składać. Pan Bóg daje nam nadzwyczajne i drogie obietnice stania się z Jezusem Chrystusem, naszym Panem, współdziedzicami „duchowej natury” i królestwa, następnie mówi nam, jak możemy osiągnąć i zdobyć te obietnice, mianowicie: „Jeśli tylko z nim cierpimy, abyśmy też z nim byli uwielbieni” – Rzym. 8:17. To wszystko wyrażone jest w obrazie. Jezus wpierw bierze „*chleb*” oraz po wieczerzy „*kielich*” (wino), a więc dla wszystkich, którzy w tym wieku przystępują do Niego, wpierw daje pożywienie i przygotowanie prawdy. Kiedy to spożyją i poznają *nagrodę wysokiego powołania*, daje im kielich *śmierci*. Wino symbolizuje dwie rzeczy: Po pierwsze, z wyglądu przypomina krew – w ten sposób symbolizuje *śmierć*. Po drugie, obrazuje *ducha*, którego wpływ to ożywienie, pocieszenie oraz orzeźwienie.

Kiedy zostaliśmy oświeceni oraz wzmocnieni dzięki niebiańskiemu pożywieniu, Jezus podaje nam kielich, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy” – pijcie aż do mej śmierci – bierzcie swój krzyż i

naśladowujcie mnie. Dzięki temu będziecie pili z mojego ducha, mając radość i orzeźwienie, których świat nie może wam dać ani odebrać – i w końcu dziedzicząc ze mną wszystkie rzeczy.

Wspominaliśmy, że byliśmy nakarmieni i wzmocnieni Boskimi obietnicami, przysięgliśmy pić z Jego kielicha, jak i staliśmy się razem z Nim martwi, jeśli tylko będziemy mogli „królować poprzez żywot” razem z Nim. Wspominaliśmy dwóch uczniów, którzy zapytali Jezusa o miejsca obok tronu, którym odpowiedział: „Nie wiecie, o co prosicie; możecie pić kielich, który ja będę pił? [*śmierć* – „Ojczy mój, jeśli można, niech mnie *ten kielich* minie”] i chrztem, którym ja się chrzczę, być ochrzczeni? [„Ale mam być chrztem ochrzczony” – którego symbolem była woda – „a jakom jest uciśniony, póki się to nie wykona!"]. Uczniowie odpowiedzieli Mu: „Możemy”, a On im rzekł „*Będziecie*”. A więc rodzi się w nas nadzieja siedzenia na Jego tronie i te słowa odnoszą się do nas: „Czy *możesz* pić ten kielich”? Pytamy siebie czy *chcemy* dzielić cierpienia, jak i chwałę? Wtedy odpowiadamy – Panie, przez Twe Słowo wiemy, że „znaleźliśmy łaskę ku pomocy czasu przygodnego”. Oraz „dosyć masz na łasce mojej”. Oddaliśmy Mu wszystko – „Sprawiaj w nas *chcenie i skuteczne wykonanie* według upodobania swego”. Zatem Jego moc wykonuje się w naszych słabościach – *możemy*. Amen.

Brat A.D. Jones informuje o bardzo interesującym i budującym nabożeństwie w Newark, New Jersey, wśród przyjaciół oraz osób z sąsiednich miast, z którymi obchodził „Naszą Paschę” – czynny udział wzięto w niej między pięćdziesiąt a sześćdziesiąt osób.

Liczba otrzymanych listów oznacza, że święto było obchodzone wśród rozproszonych „dwójek lub trójek”. Sądzymy, że było obchodzone w około 20 miejscach. Wszyscy, którzy pisali, wyrażali uczucie podniosłości i stosowności w związku z obchodzeniem święta w bardziej odpowiednim czasie niż w jakimś innym, dowolnym.

Jeden lub dwóch braci kwestionowało podaną datę – sugerując, że na podstawie almanachu powinno ono przypadać na dwunastego, a nie na czternastego kwietnia. Odpowiadamy, że kalendarz zamieszczony w almanachach jest oparty na astronomicznych *obliczeniach* i rzadko jest zgodny z żydowskimi sposobami liczenia, opartymi na *wzroku*. Niektóre almanachy podają żydowski kalendarz i użyliśmy ich, by ustalić „czternasty dzień pierwszego miesiąca”, wg żydowskiego czasu.

Księżyc symbolizuje *Zakon* lub naród żydowski, który osiągnął pełnię podczas obecności Jezusa, którego zaczęło ubywać, kiedy Go odrzucili i gdy umarł. Księżyc był w *pełni* czternastego kwietnia, po czym zaczęło go ubywać. Zgadza się to z żydowskim kalendarzem, co i my zachowujemy.

Jedna siostra wyraziła dezaprobatę pytając, dlaczego nie wrócimy do *Zakonu* we wszystkim, także

w przestrzeganiu Paschy? Nasza siostra jest nierozważna. Nie sugerujemy obchodzenia Paschy ustanowionej przez Zakon, ale na miejsce tejże zachowujemy „Wieczерę Pańską”. Nie nakazujemy też tego jako *prawo*, wierząc że „Chrystus jest *końcem zakonu* ku sprawiedliwości każdemu wierzącemu” – Rzym 10:4 (oraz 7:6). Ale ktoś powie, że nie wolno nam świętować śmierci Baranka w dzień *rocznicy*. „Ilekróć byście to czynili, śmierć Pańską opowiadajcie”.

=====

— Maj 1881 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.